

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg tror mig i Overensstemmelse med samtlige tilstedeværende ærede Medlemmer og med samtlige Tilhørere, og jeg ved mig i Overensstemmelse med den sunde Fornuft, naar jeg efter det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens lange Tale udtaler Haabet om, at Vælgerne vil forstaa at træffe deres Afgørelse rigtig den 3. April, saaledes at det er sidste Gang, Rigsdagens Tid misbruges, og den sunde Fornuft haanes paa den Maade, det er sket her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Himmelstrup: Ogsaa jeg finder det i og for sig besynderligt, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch paa dette Tidspunkt kaster sig ud i en Diskussion og forsøger en Dokumentation som den, han forsøgte i Dag — jeg synes egentlig, den hørte hjemme under Forhandlingerne i Gaar. Jeg takker den højtærede Formand, fordi jeg har faaet Lejlighed til at svare lidt udførligere, end Forretningsordenen maaske tillader.

Formanden: Jeg er bange for, at den ærede Taler i alt for høj Grad lægger Beslag paa formodet Elskværdighed fra min Side. Jeg gør opmærksom paa, at det nu engang er saaledes, at Folketinget har overdraget mig at administrere en af Tinget vedtagne Forretningsorden, og efter denne Forretningsorden er det smaat med den ærede Talers Taletid, men det er rigtigt, at jeg halvvejs har indrømmet den ærede Taler en forlænget kort Bemærkning, og den beder jeg nu den ærede Taler benytte paa bedste Maade.

Himmelstrup: Jeg tør ikke polemisere mod den højtærede Formand, men jeg mente, at jeg havde næsten ubegrænset Taletid.

Jeg mener, at det i og for sig var paafaldende, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kastede sig ud i denne Diskussion, navnlig efter det Vanheld, jeg synes det ærede Medlem har haft i sine handelspolitiske Diskussioner tidligere, og efter at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch den 4. Marts debiterede den saa ualmindelig fede Valgand nede i Sønder-

jylland, hvor han talte om 19 Mill. Kr. og Landbrugets manglende Evne og Vilje til at udfylde sin Eksportkvota. Saa skete der dette, at den højtærede Udenrigsminister, hvad vi kun kan takke ham for, forleden Dag ganske og aldeles desavouerede det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Derfor var jeg lidt forbavset ogsaa over visse Enkeltheder i det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Tale. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og andre Talere af Oppositionen — det gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen — har en vis Tilbøjelighed til at drapere sig med Hensyn til Fædrelandet. Jeg synes, det var en lidet klædelig Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremsatte, at hvis han var Englænder, vilde han sandelig benytte den her førte Diskussion til at forøge Kravene om Eksport fra England. Det er jo at give en Bold op til England, og det skulde det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch afholde sig fra.

Maa jeg saa med Hensyn til de Bemærkninger, jeg gjorde i Gaar om det Materiale, Udenrigsministeren har stillet til Raadighed, sige, at jeg har meget stærkt fremhævet, at det var Raastof, der var sendt herover, det var ikke bearbejdet. Det synes jeg er forkert, og den Opfattelse maa jeg vedblivende fastholde. Naar den højtærede Udenrigsminister saa stærkt fremhæver, hvilket i og for sig er naturligt, at det er et udmærket Arbejde, der gøres i Udenrigsministeriet, saa kan jeg for saa vidt godt slutte mig dertil. Men jeg gør dog Tinget opmærksom paa, at en Sag, som den højtærede Udenrigsminister har haft til Behandling her i Tinget, nemlig Forslaget til Ratifikation af Flaadekonventionen, tog den højtærede Udenrigsminister forleden Dag i Udvalget tilbage, fordi det viste sig, at det ikke var forbedret paa en saadan Maade fra Udenrigsministeriet, som ønskeligt var, naar den skulde ratificeres.

Jeg har altsaa fremhævet, at det var et Raastof, der var sendt herover, og naar jeg ikke har ønsket et Samraad, saa skyldes det dels den Grund, jeg nævnte i Gaar, men ogsaa dels den Omstændighed, at jeg var i Stand til ved Hjælp af det Raastof, der var sendt herover, at finde ind til det, der var det centrale, det, der var Hensigten med selve Udvalgsbehandlingen, nemlig at faa klaret: hvor langt gaar vore Forpligtelser over for England, hvor langt gaar vore Bindinger? Den højtærede Udenrigsminister og jeg blev i Gaar enige om, at